

‘Ik vraag in mijn slaap of ze suiker en melk in de koffie willen’

Door onze correspondent
LAS VEGAS, 21 JAN. Anna Sotelo (58) eet graag wat voordat haar dienst als koffiedame begint in het Tropicana, een van de hotels aan The Strip in Las Vegas. Pannenkoeken, ei, gebakken aardappelen. „Toen ik nog in Chicago woonde, was ik zuster. Maar ik verdiende niet genoeg. Toen nam ik er een baantje bij in de bediening voor twee dollar per uur. Nog steeds kwam ik nauwelijks rond en toen ik in 1981 naar Las Vegas met vakantie ging, was ik er snel uit: ik verhuisde. Sindsdien schenk ik koffie in het Tropicana. „Eerst had ik een verschrikkelijke

dienst, van 23.00 tot 7.00 uur. Nu werk ik er al zo lang dat ik maar vijf dagen per week hoef te werken. Ik verdien 10,03 dollar per uur en werk acht uur per dag. En tijdens mijn slaap werk ik eigenlijk ook, dan vraag ik of mensen suiker en melk willen. Hoeveel koffie ik heb geschonken? Iets van 160 klanten per dag, twee koppen per persoon, vijf dagen per week, sinds de jaren tachtig. Reken maar uit.

„Las Vegas is veranderd. Vijftien jaar geleden was het nog gezellig. En nu? Ik weet niet waar al die klanten vandaan komen, maar ze nemen me toch een onvriende-

lijkheid mee! Soms schreeuw ik het even uit in de keuken en kom dan weer glimlachend naar buiten. „Je bent speciaal en ik ben hier om je te bedienen”, zeg ik dan. Maar ze zijn helemaal niet bijzonder. Ze zijn grof en doen alsof ik hun zwarte slaaf ben. „Hoe langer hoe meer is The American Dream geworden dat je met een eigen auto naar Las Vegas met vakantie kan. Mijn droom is dat niet. Ik heb geen kinderen, kan geen huis kopen en hoop dat als ik ooit stop met werken dat ik dan een auto zal hebben. Wat ik voor vooruitgang boek in het leven? Ik leef. Elke dag opnieuw.”